

Warszawa, 14.03.2014

Ogłoszenie o zmianie w materiałach do wykorzystania w projektach publikacji

Ogłoszenie dotyczy: uzupełnienia w materiałach do wykorzystania w projektach publikacji

Data ogłoszenia: 14.03.2014

Zmiany w ogłoszeniu:

Miejsce, w którym znajduje się zmiana: plik o nazwie: „kalendarz_strona z obiektem”, znajdujący się w folderze: materiały do konkursu\kalendarz

Było:

2. Chanuka (tekst do 2400 znaków wraz ze spacjami). *wraz z komentarzem*

Jest:

2. Chanuka (tekst do 2400 znaków wraz ze spacjami).

Chanuka (Poświęcenie) trwa osiem dni. W kalendarzu żydowskim rozpoczyna się 25 miesiąca kislew, a kończy 2 tawet. W kalendarzu gregoriańskim jest to święto ruchome, które wypada przeważnie w grudniu. W roku 2013 rozpoczyna się wieczorem 27 listopada, zaś kończy wieczorem 5 grudnia.

Chanuka to typowe święto historyczne, które nie pochodzi wprost z Tory. Dlatego wszystkie świąteczne dni są zwykłymi dniami roboczymi. Najważniejszym elementem obchodów Chanuki jest codzienne zapalanie świec – jednego pierwszego dnia, dwóch – drugiego itd. aż do ósmego dnia, kiedy zapala się osiem świec. Światła palą się w charakterystycznym, dziewięcioramiennym świeczniku zwanym chanukiją lub menorą chanukową. Celem zapalania świec w kolejne wieczory jest rozgłaszanie chanukowego cudu (aram. pirsuma danisa). Cud ten miał zdarzyć się w starożytnej Judei w II w. p.n.e. w czasie, kiedy trwała wojna o wolność religijną między żydowskimi powstańcami – Machabeuszami, a okupującą kraj armią króla syryjskiego Antiocha IV, który usiłował przemocą hellenizować Żydów. Kiedy Machabeusze odzyskali świątynię jerozolimską i wznowili w niej rytuał zapalania menor, posłużyło im do tego odnalezione małe naczynie z oliwą wystarczającą zwykle jeden dzień. Tymczasem menorą paliła się aż przez osiem dni.

Innym cudem, wzmiankowanym w dodatkowych modlitwach świątecznych, jest fakt pokonania potężnej i doskonale uzbrojonej armii syryjskiej przez garstkę żydowskich rebeliantów.

Chanuka, podobnie jak Boże Narodzenie, jest świętem wesołym i rodzinnym. W każdy wieczór wokół chanukiji stawianej przy oknie tak, aby jej światło wychodziło na zewnątrz domu, gromadzi się cała rodzina. W zależności od przyjętego zwyczaju, wszyscy zapalają jeden świecznik lub każdy domownik zapala własny. Tradycja zaleca używanie lampek oliwnych, przypominających legendę o cudzie. Zapalaniu chanukiji towarzyszą określone błogosławieństwa i pieśni. Je się wtedy specjalne potrawy, na pamiątkę cudu smażone na oleju (pączki, placki ziemniaczane i inne tłustości), a dzieci dostają prezenty. Dorośli zasiadają do kart, a dzieci grają w dreidel, gdzie stawką jest gelt, czekoladowe pieniążki lub inne łakocie

Dreidel czyli świąteczny bączek oddaje myśl przewodnią Chanuki: pamięć o cudzie. Zasady gry są bardzo proste. Na każdej z czterech stron bączka znajduje się hebrajska litera: nun, gimel, hej, szin. Każda z nich symbolizuje wygraną lub przegraną w grze, a jednocześnie jest początkiem słowa. Kręcąc bączkiem losowo wygrywamy lub przegrywamy słodkości, a jednocześnie układamy zdanie wielki cud stał się tam (hebr. nes gadol haja szam).